

SVĚTLA

V POUŠTI

ONDŘEJ MOHLER

SVĚTLA
V POUŠTI

Ondřej Mohler

ÚVOD

Na západním pobřeží Spojených států amerických se v Nevadské Poušti dvěma přátelům podařilo poodkrýt roušku tajemství fenoménu známého jako UFO a nabídnout tím svůj vlastní pohled na tajemství s tímto spojenými.

Příběh o přátelství, které je zavedlo až do Oblasti 51 v Nevadské poušti, známé především pro testování technologií spojených s mimozemskou civilizací, ale také testů atomových bomb, poskytuje vhled do oblastí skrytých běžnému chápání reality a poznání lidské duše v celostním pojetí všeobjímajícího života v lásce a společenství přesahující hranice Planety Země a nám známého vesmíru.

Podobně jako kniha Světla z Phoenixu od Dr. Lynne D. Kitei M.D., i v našem příběhu se jedná o úkaz v podobě světelných objektů, koulí, které se nekontrolovaně a zcela přirozeně zjevily našim přátelům nad horou na poli poblíž této vojenské základny a prožili tak dobrodružství navždy měnící jejich životy a svou jedinečností také životy ostatních.

PŘEDMLUVA

Než vznikla tato kniha, zabýval jsem se delší dobu myšlenkou, jak tuto zkušenost předat, aby nejen vynikla její fantastická hloubka, která mnohdy byla náročná v podání slov a forem poukazující především na zážitek v AREA 51, ale také to, aby byl čtenář zaujat příběhem jako takovým, a ne opakujícími se terminologiemi a slovními spojeními. A tak vznikl nápad doplnit knihu intuitivně o další neméně podstatné události navazující na prožitek v poušti, doufajíc v to, že i v nich najde čtenář určitý druh zalíbení a kniha tak poslouží k obohacení informacemi, které by se k němu třeba jinak vůbec nedostaly, přestože některé z nich již nejsou považovány za něco nového. Ale protože opakování je matka moudrosti, určitě není na škodu si tyto zajímavosti znovu připomenout a společně se tak obohatit o hloubku jejich obsahu.

Jména a určité drobné detaily byly pozměněny a vhodně doplněny na ochranu soukromí a snad také čtenáři ponechán prostor pro jeho fantazii a otevřenou mysl. Kniha nemá sloužit k tomu, aby někoho o něčem přesvědčovala či nutila přijmout za vlastní, ale převážně k co nejautentičtějšímu, nejpravdivějšímu a nejupřímnějšímu předání potenciální vize a nového pohledu na všem dobře známý subjekt spojený s poselstvím, které otevírá dveře vnímání, že někde možná existuje někdo či něco, námi dosud neprozkoumané, zdánlivě čekající v hlubinách vesmíru na své znovuobjevení.

Poděkování

Tímto bych chtěl poděkovat všem, kteří mě při tvorbě knihy podporovali a stáli při mně i v momentech, které patřily k těm náročnějším v mém životě.

Přeji, ať se kniha líbí a třeba i společně posune vnímání a hranice nám podsouvané reality.

Nechť vnáší do našich životů lásku a světlo, což bylo hlavním motivem pro její napsání.

(Děkuji E-Knihy Jedou)

S pozdravem Váš Ondřej Mohler

Na obloze se objevil záblesk. Bílé světlo na obzoru se pomalu přibližovalo a jeho jas sílil. Do široka se rozzářilo a poté začal jeho svit hasnout, až úplně zmizelo. Celý jev netrval déle než pár minut, ale ve všudypřítomném tichu za sebou zanechával tajemný nádech absolutna. Nekonečného prostoru přesahujícího hranice známého a paralelně existujících světů, kde stává se esencí stvoření v bezčasovosti jejich celistvosti. Makrokosmos, zrcadlící svůj ideál pro světy nižší, kde v mikrokosmu odráží se uvnitř. Země, voda, oheň, vzduch a éter. Vesmír v lidském těle.

Země je mým tělem.

Voda mou krví.

S láskou vzduch dýchám.

Oheň tančí v srdci mém.

Zpívá se v jedné indiánské písni.

Pradávné civilizace jako Egypt, Atlantida, Lemurie a jiné dávají vzpomenout na dnes již neexistující civilizace naší planety a poukazují také na jejich pomíjivost, ale i mystéria známá jen zasvěceným, naznačující, že kdesi v tichu, za myšlenkami, nachází se život nový, nepodléhající zákonům duality a vlastním omezením. Kde smrt ztrácí

svou moc a světlo stává se esencí tvorby a stvoření. Mikrokosmos, kde hmota převážila nad duchem.